

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἑτήσια . . . . . δρ. 8,—
Εξαμηνος 4,50
Τριμηνος 2,50

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτήσια . . . . . φρ. 10,—
Εξαμηνος 5,50
Τριμηνος . . . . . 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐρυπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ος

Ἐν Ἀθήναις, 22 Ιουνίου 1913

Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 30

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια)

Καὶ χωρὶς νὰ περιμείνῃ τὴν ἀπάντησιν τῶν παιδιῶν, ὁ μικρὸς Ἀγγλος ἔστησεν εἰς τὸ χῶμα τρεῖς πασαλίσκους καὶ ἔδωκεν εἰς τὰ ἄκρα τῶν, μὲ σπάγον ποῦ ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν τσέπη του, κουρελάκια χρωμάτων διαφορετικῶν. Κατόπιν ἐξηγήσεν εἰς τοὺς συντρόφους του τοὺς κανόνας τοῦ νέου παιγνιδιοῦ καὶ ἄρχισαν νὰ παίζουν ὅλοι, ρίπτοντες εἰς τὸ σημάδι, ἀντὶ σφαίρας, χαλίκια τοῦ ποταμοῦ.

Τὸ παιγνίδι αὐτὸ διεσκέδασε πολὺ τὰ μικρὰ χωριόπουλα καὶ ἐδέχθησαν μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν συντροφίαν τῶν τῶν ξένων παιδι, ποῦ εἶχε τόσον καλὰς ἰδέας.

Ἀφοῦ ἔπαιζαν ἀρκετὰ, ὁ Μπόμπης, κρίνων κατάλληλον τὴν στιγμήν, ἠρώτησε :

— Εὐρετε ποιοὶ κατοικοῦν ἐκεῖ-πέρα, σὲ κείνο τὸν πύργον, ποῦ φαίνεται ἀπὸ ἐδῶ ;

— Εἶνε ὁ πύργος τοῦ κυρίου κόμητος Μουσού, ἀπεκρίθη τὸ κοριτσάκι . . . Τὸν γνωρίζω πολὺ καλά . . . Πηγαίνω ἐκεῖ σχεδὸν κάθε μέρα καὶ πουλῶ τὰ ψάρια ποῦ πιάνει ὁ μπαμπᾶς μου ἀπὸ τὸ ποτάμι.

— Ἀ, ἔκαμεν ὁ Μπόμπης καὶ δὲν εἶδατε σήμερα κανένα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πύργου. νὰ περάσῃ ἀπὸ ἐδῶ ;

— Κανένα ! ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος.

— Δὲν ἦλθαν νὰ σᾶς ρωτήσουν ἂν εἶδατε κανένα παιδί ;

— Ὁχι.

Ὁ μικρὸς τζόκευ δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸ ἐξηγήσῃ οὕτῳ : Δὲν τὸν κατεδίωκε λοιπὸν ὁ κόμης ; . . . θὰ τὸν ἀφινεν ἔτσι ἐλεύθερον, νὰ κηρύξῃ τὸ μυστικόν του ; . .

— Ποῦ κάθουθε ; ἠρώτησε πάλιν.

Τὸ κοριτσάκι ἔδειξε μὲ τὸ δάκτυλον ἓνα σπιτάκι, ἓνα καλυδάνι μᾶλλον, ἀχυ-

ροσκέπαστον, κρυμμένον εἰς τὰ δένδρα τῆς ὄχθης, πλησίον τοῦ μέρους ὅπου εὕρισκοντο.

— Ἐκεῖ-πέρα, εἶπε.

— Ὁ πατέρας μου εἶνε περαματάρχης, προσέθεσεν ὑπερηφάνως ὁ μικρὸς Πέτρος. Ἐρχεσαι νὰ ἰδῇς τὴν βάρκα του ;

— Εὐχαρίστως ! εἶπεν ὁ Μπόμπης.

Καὶ ἠκολούθησε τοὺς φίλους του, εἰ ὅποιοι τὸν ἔφεραν ἐμπρὸς εἰς μίαν μεγάλην βάρκαν, δεμένην μ' ἓνα σχοινί εἰς ἓνα κάλων, ὁ ὅποιος διεσχίζε κατὰ πλάτος τὸν ποταμόν. Ὁ Πέτρος, ὁ ὅποιος συχνὰ ἐβοηθοῦσε τὸν πατέρα του εἰς τὸ ἔργον τοῦ πορθμείως, ἐξηγήσε διὰ μακρῶν εἰς τὸν μικρὸν τζόκευ πῶς ἐπερνοῦσαν τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην.

— Βλέπετε αὐτὰς τῆς σάνιδες ; τοῦ ἔλεγε τῆς μεταχειρίζομαστε ὅταν περνοῦμε ἄλογα ἢ ἀμάξια. Νά, προχθές, ἐπεράσαμε ἓναν πλούσιον Ἀγγλον, ποῦ εἶχε ἓνα ὠραῖο ἀμάξι μὲ τέσσαρα ἄλογα. Σὲ μίᾳ ὥρᾳ ἡ δουλειὰ ἐγένετο ! Καὶ ὁ Ἀγγλος ἔδωσε τοῦ μπαμπᾶ μίαν χρυσὴν λίρα. Φαντάσου τὴν χερά του !

Ὁ μικρὸς Τζόκευ ἀνεσείρησε.

— Μήπως ξέρεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ Ἀγγλου ; ἠρώτησε τὸν Πέτρον.

— Ἐγὼ τὸ ξέρω ! ἀνέκραξε τὸ κοριτσάκι. Ἀκουσα τὸν ἀμαξά του ποῦ τὸν ἐφώναζε Μυλόρδο . . . νά, Μυλόρδο.

— Μυλόρδο . . . τί ; ἠρώτησεν ὁ Μπόμπης μὲ ἀγωνίαν . . . τὸ Μυλόρδος δὲν εἶνε ὄνομα ! . .

— Μπα ; ἔκαμε μὲ ἀφέλειαν καὶ ἀπορίαν τὸ κορι-

«Οἱ δύο ἱππεῖς τῷ ἔρριψαν διερχόμενοι μίαν φιλικὴν ἀστεϊότητα . . .»
(Σελ. 230, στ. γ').

σά· ἐγὼ ἐνόμιζα πῶς ἦταν τὸ νομά του.
— Τελοσπάντων, πῶς ἦταν αὐτός ὁ
"Αγγλος;

— Ἦταν ἓνας γέρος, ψηλός, λιγάκι
σκυφτός, καὶ τὸ ἓνα του μάτι ἦταν μεγα-
λότερο ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀμφιβολία. Ἦτο
τὸ ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικὸν τοῦ πρώην

κυρίου του, τοῦ
λόρδου Πέρου,
καὶ ὁ Μπόμπης
ἐδόξασε τὸν Θεὸν
διὰ τὴν συνάντη-
σιν τῶν παιδίων
ἐκείνων, τὰ ὅποια
βεβαίως θὰ τῷ
ἐδίδαν πολυτί-
μους πληροφο-
ρίας.

— Μπορεῖτε
νὰ μοῦ πῆτε, ἡ-
ρώτησε, ποῦ ἐπῆ-
γαινεν αὐτός ὁ
κύριος;

— Δὲν ξέρω
ποῦ ἐπῆγαινε, ἀ-
πεκρίθη ὁ Πέ-
τρος, ξέρω ὅμως
πῶς θὰ γυρίσῃ
γρήγορα. Σὲ ὁ-
κτώ μέρες τὸ πολύ, θὰ εἶνε πίσω.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Μπόμπη ἔλαμψεν
ἀπὸ χαράν.

— Εἶσαι βεβίσιος; ἠρώτησε.

— Ὁ, ναί, εἰμαι βεβοϊότατος. Τὸ
εἶπε τοῦ μπαμπᾶ. Γιά νὰ γυρίσῃ σὶν
πύργῳ τῆς Καμπανίας, πρέπει νὰ πάρῃ
τὴν βάρκα μας, γιατί ἐδῶ κοντὰ δὲν ἔχει
κανένα γεφύρι.

Ὁ Μπόμπης ἦτο κατευχαριστημένος.
Ἦξευρε τώρα, ὅχι μόνον ὅτι ὁ λόρδος
Πέρου θὰ ἐπανήρχετο γρήγορα, ἀλλὰ
καὶ τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὅπου ἐπρόκειτο
νὰ περάσῃ. Δὲν εἶχε λοιπὸν νὰ κάμῃ,
ἀλλὰ, παρὰ νὰ ἀναμείνῃ μὲ ὑπομονὴν τὸν
πρώην κύριόν του, ἀποφασίζων ἐν τῷ
μεταξὺ νὰ τὸν ἰδοῦν εἰ κάτοικοι τοῦ
Μαύρου Πύργου ἢ ὁ κ. Μουσοῦ.

Οἰογένεια καλῶν ἀνθρώπων.

Ἐνῶ κατέστρωνεν αὐτὸ τὸ σχέδιον,
ἓνας ἄνδρας καὶ μία γυναῖκα παρυσιά-
σθησαν εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴκτου.

— "Ε! Μαριγώ!.. Πέτρο!.. ποῦ
εἰσθε, παιδιά;.. Ἐλάτε νὰ φάτε! ἐφώ-
ναξεν ὁ ἄνδρας.

Ὁ Μπόμπης, βλέπων τὸν πορθημέα
καὶ τὴν σύζυγόν του, ἔκαμε νὰ φύγῃ.
Ἀλλ' οἱ μικροὶ τοῦ φίλου τὸν ἐκρατοῦ-
σαν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ δὲν εἶχε τὸ θάρρος
νὰ τοὺς ἀφίσχῃ. Ἀλλως τε τὸ πρόσωπον
τοῦ μπαμπᾶ ἦτο τόσο συμπαθητικόν, καὶ
τὸ πρόσωπον τῆς μητέρας ἐφωτίζετο ἀπὸ
τόσο καλοκάγαθον μειδίαμα, ὥστε ὁ
μικρὸς τζόκευ, ἀποδιώκων κάθε φόβον,

ἠκολούθησε τὰ παιδιά, τὰ ὅποια τὸν ἐτρα-
βοῦσαν πρὸς τὸ σπιτί.

Ὅταν ὁ πορθημεὺς εἶδε μακρόθεν τὴν
ἀρκετὰ ἄλλως τε πολυμελῆ οἰογένειάν
του ὑψημένην κατὰ ἐν μέλος, ἤρχισε νὰ
γελά καὶ, δείχνων εἰς τὴν γυναῖκά του τὰ
κουρελιασμένα ρούχα καὶ τὸ ὠχρὸν πρόσω-
πον τοῦ Μπόμπη, τῆς εἶπε:

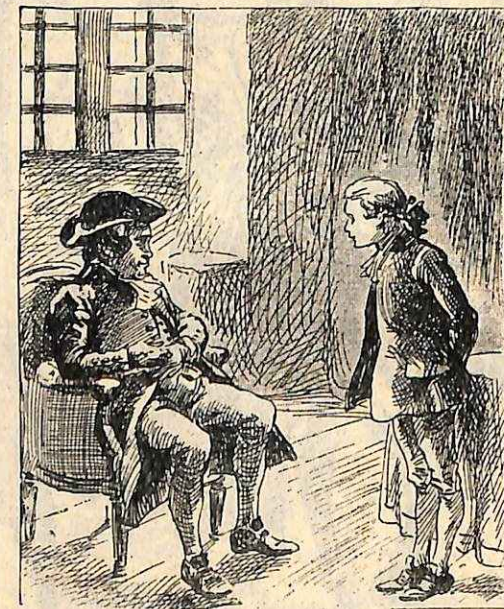
— Μπα! μπα!
τὰ παιδιά βρῆ-
καν στὸ δρόμο
ἓνα ζητιανάκι.
Δὲν πρέπει νὰ
τὸ διώξουμε, τὸ
κακόμοιρο!..

"Επειτα, ὅταν
ὁ εὐθυμὸς ὄμιλος
ἐφθασε πλησίον
του, ἔτρεξε πρὸς
τὸν μικρὸν τζό-
κευ καὶ τοῦ ἐφώ-
ναξε μὲ καλω-
σύνην:

— Βλέπω πῶς
σοῦ μύρισε καὶ
σὲν ἡ σούπα!..
"Ε, δὲν ἐγελά-
στηκες, παιδί
μου! Τὸ σπιτί
τοῦ μπαμπᾶ—

Πικὸ δὲν εἶνε πλούσιος, βρίσκεται ὅμως
πάντα ἓνα κομμάτι ψωμί γιὰ ὅσους ἔχουν
ἀνάγκη!

Χωρὶς νὰ προσβλήῃ ἀπὸ τὴν ἀφελῆ
αὐτὴν προσοράν, ὁ μικρὸς "Αγγλος
εὐχαρίστησε τὸν καλὸν ἄνθρωπον καὶ

«Δὲν εἰμαι ζητιάνος...» (Σελ. 238, στ. γ'.)

τὸν ἠκολούθησεν εἰς τὸ πτωχὸν σπιτάκι.
Ἡ κυρὰ—Πικὸ ἔβαλεν ἀκόμη ἓνα
πίατο εἰς τὸ τραπέζι καὶ ἐμοίρασε τὴν
σούπαν εἰς τὰ τέσσαρα παιδιά, τὰ ὅποια
ἤρχισαν νὰ τρώγουν μὲ ὄρεξιν. Προπάν-

των ὁ καταπεινωμένος Μπόμπης, τὸν
ὅποιον ἐξηκολούθουν νὰ παίρνουν ὡς ζη-
τιανᾶ καὶ ἐνόμιζαν ὅτι δὲν ἀπατῶνται.
Ἀλλ' ὅταν ὁ μικρὸς τζόκευ ἐχόρτσεν,
ἀπεφάσισε νὰ τοὺς βγάλῃ ἀπὸ τὴν πλά-
νην των.

— Μιστερ Πικὸ, εἶπε μὲ σοβαρότητα,
ἀδειάζων τὸ τελευταῖόν του ποτήρι, εἰσθε
καλὸς ἄνθρωπος καὶ θέλω νὰ σᾶς εὐχα-
ριστήσω!

— "Α, μπᾶ! δὲν εἶνε ἀνάγκη! ἀπε-
κρίθη ὁ πορθημεὺς.

— Μὲ συγχωρεῖτε! ὑπέλαβεν ὁ μι-
κρὸς "Αγγλος καὶ γιὰ νὰ σᾶς δεῖξω τὴν
εὐγνωμοσύνην μου, θὰ σᾶς πῶ ὅλη τὴν
ἀλήθειαν. Δὲν εἰμαι ζητιάνος, ὅπως νο-
μίζετε. Νά, κυττάξτε! ἐδῶ!

Καὶ πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν λόγων του,
ὁ τζόκευ τοῦ κ. Λωξὲν ἔρριπεν ἐπὶ τῆς
τραπέζης: δύο τρεῖς χρυσὰ νομίσματα, ἀπὸ
ἐκείνα ποῦ τῷ εἶχε δώσει ὁ κύριός του
διὰ τὸ ταξίδι.

Ἡ ἐκπλήξις, ἡ ἐκστασις τοῦ ἀνδρo-
γύνου, βλέποντος τὸ «ζητιανῆν» ἐκεῖνο
νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴν τσέπην του τόσο χρυ-
σάφι, ἦτο τοιοῦτη, ὥστε ὁ Μπόμπης ὀλί-
γον ἔλειψε νὰ βάλῃ τὰ γέλια. Ἐκρα-
τήθη ὅμως καὶ προσέθεσε:

— Φανήκατε πολὺ καλὸι πρὸς ἐμέ,
ἀλλὰ μπορεῖτε νὰ φανῆτε ἀκόμη περισ-
σότερο. Κάμετέ μου τὴ χάρι: νὰ μείνω
κρυμμένος ἐδῶ σὶν τὸ σπιτί σας, ὥς πού
νὰ γυρίσῃ ἐκεῖνος ὁ "Αγγλος, ὁ μυλό-
δος Πέρου, ποῦ τὸν ἐπεράσατε προχθὲς
μὲ τ' ἀλογά του καὶ τὸ ἀμάξι του. Ἄν
μοῦ κάμετε αὐτὴ τὴ χάρι, θὰ σᾶς δώσω
δυσὶ ἀπὸ τῆς ὥραις μου αὐτὲς λι-
ρίτσες!

Ὁ Πικὸ καὶ ἡ γυναῖκά του δὲν
ἐδυσκολεύθησαν νὰ δεχθῶν τὴν πρό-
τασιν. Ἀλλως τε ἦσαν τόσο καλοὶ,
ὥστε θὰ ἔκαμναν αὐτὴν τὴν χάριν εἰς
τὸν μικρὸν "Αγγλιν, καὶ ἂν ἀκόμη
δὲν ἐπρόκειτο νὰ τοὺς πληρώσῃ. Κα-
τευχαριστημένοι λοιπὸν, διότι ἡ τύχη
τοῖς ἐπέτρεπε νὰ κερδίσουν εὐλόγα
ἓνα τόσο μεγάλον ποσόν, ἐδήλωσαν
εἰς τὸν ξένον των, ὅτι τὸ σπιτί των
ἦτο ἰδικόν του καὶ ὅτι ἠμποροῦσε νὰ
μείνῃ ὅσον καιρὸν ἤθελε.

Τοῦ ἔδωσαν ἓνα κρεβάτι εἰς τὴν
κουζίναν, καὶ ἡ κυρὰ Πικὸ, ποῦ εἶχεν
ἐν τῇ τᾷς πληγὰς τῶν κνημῶν του, τοῦ
τοῖς ἔπλυνε καλὰ καὶ τοῦ τᾷς ἔδεσε
μὲ μίαν ἀλοιφήν. Ὁ μικρὸς τζόκευ
ἠσθάνθη μεγάλην ἀνακούρσιν καὶ,
ἐξαπλωθεὶς εἰς τὸ κρεβάτι, ἐκαι-
μήθη ὀθυμάσι.

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πορθημεῶς, ὅλοι
ἦσαν εὐχαριστημένοι. Καὶ ὁ μπαμπᾶ-
Πικὸ ἔλεγεν εἰς τὴν γυναῖκά του:

— Δόξα σοι ὁ Θεός! Μ' αὐτοὺς τοὺς
δύο Ἐγγλέζους ποῦ μάς ἐστειλε, θὰ
μπορέσω νὰ γοράσω μιά καινούρια βάρκα
καὶ νὰ κάνω τὴ δουλειά μου καλλίτερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΜΠΟΜΠΗ

Ὁ δραπέτης ἀνευρίσκεται.

Ἀπὸ δύο ἡμερῶν ὁ μικρὸς τζόκευ
διέμενεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πορθημεῶς
καὶ ὁ καιρὸς αὐτὸς δὲν τῷ ἐφάνη μακρὸς.
Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἡμέρας διήρ-
χεται παίζων μὲ τοὺς μικροὺς τοῦ φί-
λου, τὴν Μαριγώ, τὸν Πέτρον καὶ τὸν
Γιαννάκην, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν μεγάλων
δένδρων. Εἰς τὸ τραπέζι συνωμιλοῦσαν.
Ἀλλὰ, μετ' ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην ποῦ
τῷ ἐνέπνεε τὸ καλὸν ἐκεῖνο ἀνδρόγυνον,
ὁ μικρὸς "Αγγλος, διδαχθεὶς ἀπὸ τὰ
σκληρὰ παθήματα τοῦ παρελθόντος, δὲν
ἐφανεῖνεν ὅλα τὰ κατ' αὐτόν. Ἐλεγε
μόνον, ὅτι διετέλει ἄλλοτε εἰς τὴν ὑπη-
ρέσιαν τοῦ λόρδου Πέρου καὶ ὅτι ἐπερί-
μενε τὸν πρώην κύριόν του διὰ νὰ τὸν
παρκαλέσῃ νὰ τὸν ξαναπάρῃ.

Μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς προφυλάξεις, ὁ
Μπόμπης δὲν κατώρθωσε νὰ κρύψῃ τὸ
ἄσουλόν του ἀπὸ τὸν κόμητᾶ Μουσοῦ.

Μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του
ἀπὸ τὰς Βερσαλλίας, ὁ κόμης ἐξαπέ-
στειλε τοὺς δύο ἐμπιστοὺς ὑπηρετάς του,
τὸν Φλωρίνον καὶ τὸν Πέτρον, πρὸς
ἀνίχνευσιν τοῦ Μπόμπη. Οἱ ὑπηρεταὶ
εἶχον διαταγὴν νὰ ἐνεργήσουν μὲ σιωπὴν
καὶ μυστικότητα. Ὁρμίσαν νὰ ἐρευνή-
σουν τὴν χώραν εἰς ἀκτῖνα δέκα λευ-
γῶν, νὰ ἐρωτήσουν μὲ τρόπον τοὺς χω-
ρικοὺς, τοὺς ξενωδοχοὺς, τοὺς πορθημεῖς,
καὶ ὅλα εὗρισκαν τὸ παιδί, ὁ μὲν εἰς τὰ
τὰ παρηκολούθει ἐξ ἀποστάσεως, ὁ δὲ
ἄλλος θὰ ἐπέστρεφε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν
κύριόν του.

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Σαρτίν, ὑπακούων εἰς
τὴν βασιλικὴν διαταγὴν, εἶχε στείλῃ δύο
ἀστυνομικοὺς εἰς τὸν πύργον τῆς Καμ-
πανίας, διὰ νὰ συλλάβουν τὸν «κομιστὴν»
τῶν ἐγγράφων τοῦ κ. Λωξὲν.

Οἱ ἀστυνομικοὶ αὗτοὶ ἐρίλοξενηθήσαν
ὑπὸ τοῦ κόμητος Μουσοῦ εἰς τὸν πύ-
ργον του.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἐπιστροφῆς
τοῦ κυρίου του, ὁ Φλωρίνος, ὁ ὅποιος
ἐμάντευσεν, ὅτι ὁ δραπέτης θὰ ἐπερ-
νοῦσε τὸν ποταμὸν μὲ τὴν βάρκαν τοῦ
μπαμπᾶ—Πικὸ, συνήνησε τὸ μικρότε-
ρον ἀπὸ τὰ παιδιά τὴν καὶ τὸ ἔκαμε νὰ
ὁμιλήσῃ, ὑποσχόμενος εἰς αὐτὸ καρα-
μέλες.

Τὸ χωριατόπουλο, ἀπονήρευτον, τῷ
εἶπεν ὅτι εἰς τὸ σπιτί των ἦσαν πολὺ
εὐχαριστημένοι, διότι ἀπὸ χθὲς εἶχον
ἓνα καινούργιον σύντροφον, "Αγγλον,
ποῦ ὠμιλοῦσε παρὰξένα, ἀλλὰ ἤξευρε
ἓνα ὡρὸν παιγνίδιον.

Ὁ ὑπηρετὴς ἐγνώριζεν ἤδη ἀρκετὰ.
Ἐφιλοδώρησε τὸν μικρὸν μ' ἓνα χαρτί
καρμέλες καὶ ἐπέστρεψεν ἀμέσως εἰς
τὸν πύργον.

Ὁ κ. Μουσοῦ δὲν εἶχε πλέον, παρὰ

νὰ στείλῃ τοὺς ἀστυνομικοὺς εἰς τὸ ὑπα-
δειχθὲν μέρος, διὰ νὰ συλλάβουν ἐκεῖνον
ποῦ ἐγνώριζε τὸ μυστικόν του.

Ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως!

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, τὸ πρωί, ὁ Μπό-
μπης ὑπεχώρησεν εἰς τὰς παρακλήσεις
τῶν μικρῶν τοῦ φίλου καὶ ἐδέχθη νὰ
τοὺς συνοδεύσῃ εἰς τὴν ἀκροποταμιάν,
ὅπου ἐπρόκειτο νὰ ψαρεύσουν.

Τὰ παιδιά ἐπῆγαινεν εὐθυμα, ἀνύπο-
πτα, χωρὶς νὰ κυττάζον διόλου ὀπίσω
των. Ἐπομένως δὲν εἶδαν, ὅτι δύο ἄν-
θρωποι, μὲ μαῦρα, τοὺς ἠκολούθουν ἐξ
ἀποστάσεως, κρυπτόμενοι ὀπίσω ἀπὸ τὰ
δένδρα.

Ὁ Μπόμπης δὲν ἐπρόρθεσε νὰ ὑπάγῃ
μακράν.

Ἀμα τὸν εἶδαν εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν
ἀπὸ τὸ σπιτί, εἰς ἓνα ἔρημον μονοπάτι,
οἱ ἀστυνομικοὶ, κρίνοντες τὸ μέρος κατάλ-
ληλον διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν σύλληψιν
μὲ ἀσφάλειαν καὶ μυστικότητα, ἔτρεξαν
ἐμπρὸς καὶ ἔκοψαν τὸν δρόμον τῶν
παιδίων.

Μολὶς εἶδε τοὺς μαυροφόρους ἐκεῖ-
νους, οἱ ὅποιοι ἐφαίνοντο ὡς νὰ τὸν
ἐζήτησαν, ὁ μικρὸς τζόκευ ἐσταμάτησεν
ἀποτόμως καὶ ἔντρομος, ἐννεῶν ὅτι εὐρί-
σκετο ἐνώπιον μεγάλου κινδύνου, ἔκχευ
μεταβολὴν καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ ἀντι-
θέτως.

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἀγαπητοί μου,

ἮΝ σχετι-
κῶς ἤξε-
ρον ἀθη-
ναϊκῶν
τὴν συνε-
τάραξε
τὴν περα-

σμένην Δευτέραν τὸ ἄγγελμα τῆς Βουλγα-
ρικῆς ἐπιθέσεως. Ἦτο κατὰ ποῦ τὸ ἐπι-
ρίμεαν ὅλοι καὶ δὲν τὸ ἐπερίμενε κα-
νεῖς. Διότι τὰ πράγματα ἦσαν τόσοι
μπιρδεμένοι, τόσοι σκοτεινοί, ὥστε κα-
νεῖς δὲν ἤξευρεν ἂν θὰ εἶχανεν πόλεμον
ἢ εἰρήνην. Καὶ σήμερον ἀκόμη ποῦ σᾶς
γράφω, κανεῖς δὲν εἰσέειρε ἂν ὁ ἀκύρ-
κτος αὐτὸς πόλεμος ποῦ ἤρχισε, θὰ κη-
ρυχθῇ καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ. Ὁπωσδή-
ποτε, τὸ πιθανώτερον εἶνε, ὅτι οἱ πρώην
σύμμαχοι ὁ ἀλλήλοφθογγοῦν διὰ τὴν δια-
νομήν τῆς λείας των. Καὶ θὰ εἶνε ὁ δεύ-
τερος αὐτὸς πόλεμος ἀκόμη φοβερώτε-
ρος τοῦ πρώτου. Καὶ ὅμως ἡ συγκίνη-
σις, ἡ ἀγωνία ἐκείνη, ἡ ὁποία συνέσφιξε
τὰς ψυχὰς μας, τότε ποῦ ἐκηρύχθη ὁ
πρῶτος, δὲν ὑπάρχει σήμερον. Διότι ἐ-
χομεν πεποιθήσιν εἰς τὸν νικηφόρον στρα-
τόν μας καὶ τὸν δαφνοστεφῆ Στρατηλά-

την μας, διότι εἰμεθα βέβαιοι διὰ τὸ ἀπο-
τέλεσμα. Θὰ πληρώσωμεν ἴσως τὴν νί-
κην μας μὲ θυσίας μεγάλας, ἀλλὰ θὰ
νικήσωμεν.

Καὶ πρέπει νὰ νικήσωμεν. Αὐτὸς θὰ
εἶνε ὁ ἀληθὴς περὶ ὑπάρξεώς μας ἄγων.
Ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἠμπορήσῃ νὰ μεγα-
λώσῃ ὅσον τῇ ἐπιτρέπουν τὰ ἐθνικὰ της
δικαία καὶ αἰ νίκαι της, ἐάν, μετὰ τοὺς
Τούρκους, δὲν ἐκδιώξῃ ἀπὸ τὴν κληρο-
νομίαν της καὶ τοὺς Βουλγάρους. Αὐτοὶ
σήμερον εἶνε οἱ πραγματικοὶ ἐχθροί. Διότι
θέλουν νὰ μεγαλώσουν εἰς βάρος μας.
Διότι θέλουν νὰ καταβροχθίσουν ὅ,τι
ἐλληνικόν. Διότι θέλουν νὰποροφήσουν
ὅλους τοὺς ἐλληνικοὺς πληθυσμούς. Δι-
ότι, μὲ τὴν Θράκην καὶ μὲ τὴν Μακεδο-
νίαν, —πρὸς τὸ παρόν, —θέλουν νὰ γίνουν
μία μεγάλη δύναμις εἰς τὴν Βαλκανικὴν,
ἱκανὴ νὰ τὴν κατακτήσῃ μίαν ἡμέραν ὁλό-
κληρον. Καὶ νὰ μὴν ἀφίσχῃ γύρω της, παρὰ
κρητὶδα μικρά, ἀσθενῆ, ἀνίκανα νὰ ὑπε-
ρασπισθοῦν τὰ δικαία των, ἀνίκανα νὰν-
τισταθοῦν εἰς τοὺς φιλοδόξους της σκο-
πούς. Νὰ πάρῃ, εὐτὼ μίαν ἡμέραν καὶ
αὐτὴν τὴν Κωνσταντινούπολιν, νὰ ἐξα-
ναγκάσῃ κατόπιν τοὺς μικροὺς γείτονάς
εἰς ὁμοσπονδίαν καὶ νὰ γίνῃ αὐτὴ διὰ τὴν
Βαλκανικὴν, ὅτι ἡ Πρωσία διὰ τὴν Γερμα-
νίαν. Ἀντίο τότε Ἑλληνισμός! Χαῖρε
ὄνειρον τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας.
Ὁ Βουλγαρισμός, πανίσχυρος, θὰ ἐπι-
κρητῇ διὰ παντός.

Δι' αὐτὸ λέγομεν, ὅτι ὁ σημερινὸς πό-
λεμος ἐναντίον τῶν Βουλγάρων εἶνε ἀ-
ληθὴς ἄγων περὶ ὑπάρξεως, ἄγων ὑπὲρ
τῶν ὅλων. Ἄν δὲν νικήσωμεν εἰς αὐ-
τόν, εἰμεθα στυγνέοι, χαμένοι, —ὅσον
δὲν θὰ ἤμεθα, ἂν ἐνικώμεθα πρὸ ὀλίγου
ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἄν δὲν ἐνικώμεθα
χθὲς οἱ Τούρκοι, θὰ ἐνικώμεθα αὖριον.
Διότι εἶνε μία φυλὴ ποῦ φθίνει, παρακ-
μάζει καὶ φεύγει. Ἄν δὲν νικήθωμεν ὁμοῦς
σήμερον οἱ Βούλγαροι, δὲν θὰ νικήθωμεν
πλέον ποτέ. Εἶνε ἀνάγκη νὰ μάθουν τώ-
ρα, ὅτι δὲν εἰμποροῦν νὰ τρέφουν τόσοι
μεγάλοι καὶ φιλόδοξοι ὄνειροι, ὅταν ἄλλος
λαὸς τῆς Ἀνατολῆς, ἀρχαῖος, εὐγενὴς
καὶ ἐνδοξός, ἔχῃ πολὺ μεγαλύτερα ἐπ' αὐ-
τῶν δικαιώματα. Καὶ αὐτὸ δὲν θὰ τὸ
μάθουν παρὰ μὲ μίαν ἡτταν. Ἄς εὐχη-
θώμεν λοιπὸν, ἄς παρακαλέσωμεν ἐκ
βάθους ψυχῆς τὸν Θεόν, νὰ ἐνισχύσῃ τὰ
ἐλληνικὰ ὅπλα, διὰ νὰ καταβληθῇ ἡ ἐ-
πηρμένη ὀφρὺς τῶν αὐθαδῶν αὐτῶν ἀπαι-
τητῶν. Ἄς παρακαλέσωμεν τὸν Θεόν νὰ
χαρίσῃ τὴν μεγάλην Νίκην εἰς τὸν στρα-
τόν μας καὶ νὰξιώσῃ τὸν γενναῖόν μας
Στρατηλάτην τοῦ τίτλου τοῦ Βουλγαρο-
κτόνου.

Τότε μόνον ἡ Ἑλλὰς θὰ εἶνε μεγά-
λη, ὅπως τὴν ὄνειρεθῇμεν. Τότε μό-
νον θὰ ζήσῃ καὶ θὰ ὑπερισχύσῃ ὁ Ἑλ-
ληνισμός.

Σᾶς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΡΙΝΙΩ

ΑΣΠΡΟ ΜΕΡΜΗΓΚΙ, ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

— Αυτό εἶνε ἀλήθεια, εἶπεν ἡ Ἀννέτα.

— Γιατί λοιπόν, ἐξακολούθησε ὁ Τερμίτης, νὰ τὴν ἀρίσμως, γιατί νὰ τὴν χαλάσωμε καὶ νὰ πᾶμε νάνακατευ-
θοῦμε σὲ ξένες δου-
λειές, ποῦ δὲν μᾶς ἐν-
διαφέρουν καθόλου; Ἀ-
κοῦστέ με, εἶθε ἀρκε-
τοί. Κάμετε ἐδῶ κοντά
μιά δική σας μερμη-
γκούπολι. Θὰ σᾶς βοη-
θήσωμε καὶ μεῖς καὶ θὰ
γίνη ὅπως πρέπει. Ἡ
βασιλισσά σας, καθὼς
φαίνεται, εἶνε ἀνόητη·
ἀλλοιῶτα δὲν θὰ τὴν
ἔκανε ὅπως ἤθελε ἡ
Πρωθυπουργίνα της
καὶ δὲν θὰ ἔφθανε σὲ
τέτοια χάλια.

— Ἀνόητη δὲν εἶνε,
εἶπε ἡ Ἀννέτα· ἀδύ-
νατη μόνο, καὶ γι' αὐτὸ
ἀξίζει τὴ συμπάθειά
μας. Ὅσο γιὰ μένα,

ἀγαπητέ κύριε Χονδρονέφαλε, σᾶς παρα-
καλῶ νὰ μὲ λογαριάσετε δική σας. Χρω-
στῶ ὑπακοή στὴ βασιλισσά μου καὶ θὰ
κάμω τὰ πάντα γιὰ νὰ τὴν ἐλευθερώσω.

— Θάκολούθησώ τὴν παρκαμάνα μου!
εἶπε ἡ Κρινιώ.

— Κι' ἐγὼ τὴν κυρία μου, εἶπε ἡ
ὑπηρετρία.

— Τότε λοιπόν πρέπει νὰ συμφωνή-
σω κι' ἐγὼ, ἀρῶ εἶθε σύμφωνοι ὅλοι!
εἶπε ὁ Τερμίτης μὲ πολλή του δυσ-
ρέσκεια.

— Δηλαδή ὁ ἕνας πρέπει νὰ βοηθῇ
τὸν ἄλλον, εἶπε ἡ Κρινιώ· αὐτὸς εἶνε ὁ
νόμος τῶν μερμηγκιῶν καὶ δὲν κάνει νὰ
τὸν ἀθετήσωμε μεῖς.

— Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δεκάτου τῶν Οὐδε-
τέρων ἔλαβε πάλι τὸ λόγο:

— Ἐχω μαζί μου, ἐδῶ ἀπέξω, ἓ
κατὸ μερμηγκία ἀποφασισμένα. Ἀφί-
σαμε στὴ μερμηγκούπολι καμμία δια-
κοσαριά ἀκόμη, πιστὰ σὲ μᾶς καὶ ἀφω-
σιωμένα. Ὁ σκοπὸς μας εἶνε νὰ ποικί-
σωμε τὴς πόρτες καὶ νὰ κυριεύσωμε
τὴν πόλιν. Θὰ ἐλευθερώσωμε τὴ Βασι-
λισσα καὶ θὰ φυλακίσωμε τὴ Λασιά καὶ
τοὺς ὀπαδοὺς της.

— Τὸ σχέδιον εἶνε θαυμάσιον, εἶπε μὲ
εἰρωνεία ὁ Τερμίτης· δὲν μένει τώρα
παρὰ ἡ ἐκτέλεσις.

— Σεῖς θὰ ἐξασφαλίσετε τὴν ἐκτέ-
λεσι καὶ τὴν ἐπιτυχία! ἐφώνησε ζωηρὰ
ἡ Κρινιώ, ποῦ ἐπροσποιήθη ὅτι δὲν ἐκα-
τάλαβε τὴν εἰρωνεία τοῦ Τερμίτη.

— Πολὺ γρήγορα ἀποφασίζεις, μι-
κρούλα μου, εἶπε ὁ Τερμίτης· ἀλλ' ἂν
ποῦ ἐσυμφωνήσαμε νὰ σᾶς ὑπακούω πάντα
σένα καὶ τὴν παρκαμάνα σου, τί νὰ γίνη!
Εἶμαι λοιπόν ὁ στρατηγός. Ἀπ' αὐτὴ
τῇ στιγμῇ διατάζω. Καὶ νὰ ἡ διαταγὴ
μου: Σεῖς, εἶπε στὸν ἀρχηγὸ τοῦ Δεκά-
του, θὰ πᾶτε νὰ βρῆτε τοὺς δικούς σας
καὶ θὰ τοὺς φέρετε νὰ στρατοπεδεύσουν
αὐτὴ τῇ νύκτι, στὴ ρίζα ἐκείνης τῆς
φλαμουριάς. Τὸ πρῶτ' ὅταν
σᾶς ἐπιθεωρήσω. Θέλω
νὰ γνωρίσω τὸ πνεῦμα
τῶν στρατευμάτων σας,
γιατί προτιμῶ δὲν μοῦ
φάνηκαν πολὺ γενναῖα.
Τὰ ἐτρόμαξα τόσο ποῦ
κόντεψαν νὰ λιπευθῇ-
σουν!..

— Μὰ φυσικά! εἶθε
τόσο ψηλός, καὶ τόσο
χοντρός! εἶπε ἡ Κρινιώ.

— Πρέπει λοιπόν νὰ
τὰ συνειθίσω νὰ μὲ
βλέπουν. Ἐκτὸς ἀπὸ
τὴν ἐπιθεώρησι, θὰ πᾶω
μὲ τὴν Ἀννέτα νὰ κά-
μω καὶ μιά ἀναγνώρισι
στὰ περίχωρα τῆς με-
γάλης μερμηγκοφω-
λιάς. Χρειάζεται, πρὶν
ἐπιθεωρεῖν, νὰ γνωρίσωμε καλὰ τὸ δῶμα,
ὅπου θὰ γίνη αὐτὸς ὁ πόλεμος. Ἡ Κρι-
νιώ καὶ ἡ ὑπηρετρία θὰ μείνουν κλεισμέ-
νες ἐδῶ. Σεῖς, κύριε Ἀρχηγέ τοῦ Δε-
κάτου, θὰ πᾶτε νὰ βρῆτε τοὺς στρατι-
ῶτες σας, καὶ μεῖς οἱ δύο, κυρία Ἀν-
νέτα, θὰ φύγωμε. Δὲν ἐνύκτωσε ἀκόμη,

«Τὸ φύλλον στὴν ἀρχὴ ἐστριφογύρισε...»

τὰ μερμηγκία θὰ ἐργάζωνται, εἶνε ἡ κα-
τάλληλη ὥρα νὰ κάμωμε ὅτι θέλωμε.
Ἀμέσως ἡ διαταγὴ τοῦ Τερμίτη ἐ-
ξετελέσθησαν. Σὲ λίγο, ἡ Ἀννέτα κι'
αὐτὸς ἐξεκίνησαν γιὰ τὴ μερμηγκούπολι,
ποῦ ἐγνωρίσαμε στὴν ἀρχὴ αὐτῆς τῆς
ἱστορίας.

Τὰ περίχωρα ἦσαν ἔρημα, γιατί τὰ
μερμηγκία ἐμάζευαν μακρὰ σπόρους.
Ὁ Τερμίτης ἔβαλε τὴν Ἀννέτα νὰ τοῦ
δείξῃ ὅλες τῆς πόρτες τῆς μερμηγκο-
φωλιάς· καὶ ἐσημάδεψε χωριστὰ μιά ἀπ'
ὅλες, ποῦ ἦταν ἓ ἓνα μικρὸ ὕψωμα,
σκεπασμένο ὅλο μὲ ξηρόχορτα.

— Ἀπὸ δῶ θὰ εἰσβάλουμε, εἶπε.
Ποῦ βγάζει αὐτὴ ἡ πόρτα;

— Στὴ μεγάλη κεντρικὴ σάλα τῆς
δευτέρας στοᾶς, ἀπεκρίθη ἡ Ἀννέτα.
Τῇ νύκτι, αὐτὴ τὴν πόρτα τὴν φυλά-
γουν δύο σκοποί.

— Λαμπρά! ἐγγυῶμαι γιὰ τὴν ἐπι-
τυχία! εἶπε ὁ Τερμίτης, τρίβων μ' εὐ-
χαρίστησι τῆς κεφαλῆς του. Πρέπει νὰ
μπούμε καὶ νὰ ἐπιθεωρήσωμε ἐξαφνικά, αὐτὸ
εἶνε τὸ πᾶν. Θὰ ἐκινήσωμε αὐριο πρῶ-
τῶν, θὰ φθάσωμε ἐδῶ μὲ τὴν βγῶν οἱ
ἐργάτες καὶ ἡ ἀμαζόνες, θὰ κυριεύσωμε
τὴν πόλιν καὶ θὰ ἐλευθερώσωμε τὴ βα-
σιλισσα. Ἰσως θὰ εἶνε λιγάκι δύσκολο,
ἀλλὰ δὲν βλέπω κι' ἄλλο τρόπο.

— Εἶνε πραγματικῶς ὁ καλλίτερος.
Πολὺ ὥραϊα ἐκαταστρώσατε τὸ σχέδιον.
— Ἐμπρὸς λοιπόν, δρόμο τώρα, νὰ
γυρίσωμε στοὺς δικούς μας. Πρέπει νὰ
δώσω ἀκόμη μερικὲς διαταγὰς πρὶν
νυκτώσει.

Μόλις εἶχε δύση ὁ ἥλιος, ὅταν ὁ Τερ-
μίτης καὶ ἡ Ἀννέτα ἐγύρισαν στὸ σπι-
τάκι των. Ἐκεῖ ὁ στρατηγὸς ἐκάλει
ἀμέσως τὸν κ. Χονδρονέφαλο, τὸν πρῶ-
τον ἀρχηγὸν τοῦ Δεκάτου.

— Ἐχετε μαζί σας κανένα μερμη-
γκι ἐξυπνο, ἀφωσιωμένο, ποῦ νὰ μπορῇ
κανεὶς νὰ βρασιθῇ ἓ αὐτό; τὸν ρώτησε.

— Ἐχω δέκα, εἶκοσι, ἑκατὸ.

— Ἐνα μόνο
φθάνει. Θὰ τὸ στεί-
λετε στὴ μερμη-
γκούπολιν ὅπου θὰ
μῆν, σὰ νὰ μὴ συμ-
βαίνει τίποτε. Πρέ-
πει νὰ μαζέψῃ τὴ
νύκτι ὅλους τοὺς
ὀπαδοὺς σας καὶ νὰ
τοὺς κρατήσῃ σὲ
κανένα μέρος, ἐκεῖ-
κοντὰ στὴν πόρτα,
ποῦ βγάζει στὴ κεν-
τρικὴ σάλα τῆς δευ-
τέρας στοᾶς. Πρέ-
πει ἀκόμη νὰ φρον-
τίσῃ, ὥστε οἱ φρου-
ροὶ αὐτῆς τῆς πόρ-
τας νὰ εἶνε ἀπὸ
τοὺς δικούς σας.

— Ἀμα κάμῃ ὅλ' αὐτά, μὲ τὴ μεγαλήτερη,
ἐννοεῖται, ἐχρησθῆ, τὸ μερμηγκι! σας
θὰ βγῇ ἔξω καὶ θὰ μᾶς περιμένῃ στὰ
ξηρόχορτα ποῦ εἶνε ἀπέξω ἀκριβῶς ἀπὸ
τὴν πόρτα. Ἐννοήσατε;

— Στὴν ἐντέλεια! Ἡ διαταγὴ σας
θὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ γράμμα, ἀκριβῶς.

— Ἀννέτα καὶ Κρινιώ, σὲ κάθε μερ-
μῆγκι ποῦ θὰ λάβῃ μέρος στὴν ἐκστρα-
τεία, θὰ δώσετε ἀπὸ μὴδὲν σταλαγματιὰ
μέλι καὶ ἀπὸ ἓνα σπόρο φλαμουριάς.
Τὸ μέλι θὰ τὸ βάλουν στὸ κεφάλι τους,
τὸ σπόρο θὰ τὸν κρατοῦν μὲ τὰ μεσιανὰ
τοὺς πόδια. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ σταθοῦν
στὸ δρόμο γιὰ νὰ φάγουν. Τὰ τρόφιμα
αὐτὰ θὰ τὰ πᾶρουν μαζί των γιὰ τὸ
γεῦμα ποῦ θὰ κάμουν στὰ ξηρόχορτα,
ἀμα φθάσουν. Τίποτε ἄλλο. Πηγαίνετε
τώρα.

Τὸν ἄκουσαν. Μὲ τὴ σοφία του, μὲ
τὴν ψυχραιμία του, μὲ τὴ δύναμίν του, ὁ
γέρος—Τερμίτης ἀρχισε ἀμέσως νὰ ἐπι-
βάλλεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ὁ θρίαμβος τῆς Κρινιώ.

Ὁ οὐρανὸς μόλις ἀσπρίζε ἐκεῖ κατὰ τὴν
ἀνατολή, ὅταν ἡ Ἀννέτα, ἡ Κρινιώ καὶ
ἡ ὑπηρετρία ἐκυβαλοῦσαν τὸ μέλι καὶ
τοὺς σπόρους στὴν εἰσοδὸ τῆς φωλιάς των.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δεκάτου τῶν Οὐδε-
τέρων εἶχε παρατάξῃ τὸ στράτευμά του
εἰς δύο στοίχους· καὶ ἐπειτα ἐβῆκε κατὰ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἀπρόοπτος παγίς

ἀπὸ πίκλες. Φαίνεται ὅτι ἡ καρδιά
εἰσῆλθε παραβιάσασα τὸν στενὸν σχετι-
κὸς λαίμον τοῦ δοχείου, ἀλλὰ κατόπιν
δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐξέλθῃ.

Περίεργον βιολί

ποία ἐκινῶντο, ἐξηράνθη καὶ περιε-
βλήθη μὲ δῆμα τυμπάνου. Ἐχεῖ τέσ-
σaras χορδὰς καὶ ἀναδίδει ἤχους γλυ-
κυτάτους.

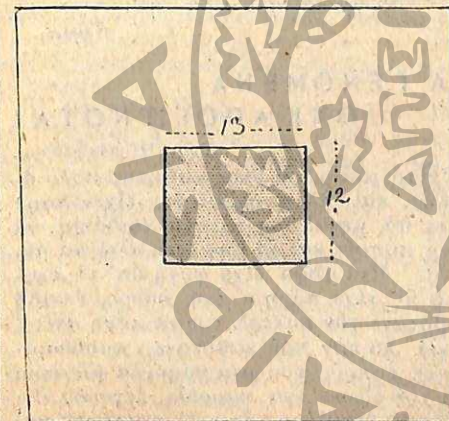
Ἀλλόκοτον στολίδι

ὁ κλοῖος αὐτὸς ἀντικαθιστᾷ... τὸ δακ-
τυλίδι τῶν ἀρραβώνων!

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α'. Δύσκολον πρόβλημα

Ἰδού ἕνας τάπης, πλάτους 13 μέτρων
καὶ μήκους 12. Ζητεῖται νὰ μεταβάλ-

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΠΟΝΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΝΤΙΚΙΝΑ

- Ποντικίνα μου, δὲν εἶπα
Μιά φορὰ καὶ ἕναν καιρὸ,
Πῶς τὸν τρόπο ἐγὼ θαῦρῶ
Ποῦ καὶ τουλουμάκια ἀκόμα
Θὲ νὰ μπάζωμε ἀπ' τὴν τρύπα;
— Κλεῖς τὰ χόρταγ' σου στόμα,
Καὶ κουτὴ μὴ μὲ πιστεύεις
τόσο, νὰ μὲ κοροϊδεύεις.
— Ἐ, λοιπόν, λιγάκι στέκα
Νὰ στὸ εἰπῶ τὸ μυστικόν,
Καὶ μὲ... τετραγωνικόν,
Θὰ μὲ εἰπῇς μυαλό, γυναικα:
Τὴν τρυπούλα μας ἐτούτη
Θὰ πλατύνουμε!.. Τί πλοῦτη,
Συλλογίσου, ἐδῶ θὰ μπαίνουν!
Τί φρατζόλεσι τί μπριζόλεσι!
Τί ταψιά, τί κατσαρόλες
Καὶ τί πιάτα ἔ; γεμάτα,
Τὲς κοιλίεσ μας νὰ παχαίνουν...
— Χάχα χά, χαχά, μπρὲ χάχα!
Δὲν ἐσκέφθηκες μονάχα...
— Τί, γυναικα;
— Καὶ τί γάτα!..
— Γυναικούλα μου, σταμάτα!

(Μίμησις)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

λατε τὸ σχῆμά του οὕτως, ὥστε νὰ ἔχῃ
πλάτος 12 μέτρων (ἀντὶ 13) καὶ μή-
κος 13 μέτρων (ἀντὶ 12). Πῶς θὰ τὸ
καταφέρετε, χωρὶς ὅμως νὰ γυρίσετε
τὸν τάπητα;

6'. Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑποβρυχίου Δελφίνου
Label le plu me fait le belois eau
Νιναγνώσθη ἡ γαλλικὴ αὐτὴ παροιμία.

γ'. Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενικῆς Φλογέας

I	XI	ZA	XH
ΣΤΡΑ	ΧΑ	ΡΙΣ	ΛΑ
ΠΗ	ΒΡΟ	ΩΝ	Α

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐ-
ται, ὥστε νὰποτελεσθοῦν πέντε φυσικὰ
φαινόμενα.

Ἀήλωσις: Αἱ λύσεις—ὁσωνδήποτε ζητημά-
των τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συνοδεύονται ὑπὸ
ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Δύσεις τοῦ 28ου φύλλου

α'. Πιραιεύς, Κέρκυρα, Λαύριον,
Ναύπλιον, Καλάμει.—β'. Ἡ πλεονε-
ξία τιμωρεῖται.—γ'. Quand le chat
part, les souris dansent.

στείλα· ωραίο τό γραμματάκι σου· νά ἰδῶ, τώρα πού ἡσύχασες λιγάκι, θά μοῦ γράφης συχνότερα;) **Ἀτρόμητο Εὐζωνάκι, Πανελλήνιον "Ονειρον, Ἀτρόμητον Κοῖτη κτλ. κτλ.**
Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 18ην Ἰουνίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

137ος Διαγωνισμὸς Δύσεων Ἀπριλίου-Ἰουλίου

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ).

323. Δεξιόγραφος

Πρόσωπον ἐκ τῆς Γραφῆς
 Μ' ἐν ἐπίρρημα ἡνώθη
 Καὶ πολῦτιμον, λαμπρόν
 Κάτι τι ἐφανερώθη.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νέλης

324. Συλλαβόγραφος

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε ἄρθρον,
 Σκότος τὸ δευτέρόν μου
 Καὶ κάθε δάκτυλός σου
 Φέρει τὸ σύνολόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀπολεσθέντος Ἰδεώδους

325. Μεταγραμματισμὸς

Ποταμὸς εἶμαι μεγάλος
 Στὴν Μεσόγειον ἐκβάλλων·
 Εἰς τὸ στόμα σου θὰ μ' εὗρης
 Τὸ ἀρχικόν μου μεταβάλλων.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀριστάρχου τοῦ Σαμίου

326. Αἵνιγμα

Ἀξίωμα Ρωμαϊκόν
 Τ' ἀρσενικόν μου
 Πολύγυνή τῶν Ἑλληνικῶν
 Τὸ θηλυκόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐν τούτῳ Νίκα.

327. Σίγμα.

+++++ = Ὁμηρ. βασιλεὺς
 * + * * * * = Κράτος Εὐρώπ.
 * * + * * * * = Σουλτάνος
 * * * + * * * * = Στρατηγὸς Σπαρ.
 * * + * * * * = Νεώτερο ποιητής.
 * + * * * * * = Δανικὴ νῆσος
 + + + + + + + = Ἀρχ. φιλόσοφος
 Ἡ ἄνω ἡμίσεια διαγώνως Βασίλισσα τῆς
 Ἑλλάδος ἡ δὲ κάτω ἄρχατος θεός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σρατηλάτου Μακεδονίας

328. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ Εἰκόνος

— Ὁ Κώστας καὶ ἡ Κατίνα,
 — Ὁ Πέτρος καὶ ἡ Φιφί
 Εἶνε σὲ δένδρον ἅπανον
 Καὶ τρώγουν κάτι τί...
 — Μὰ τί; πές μου το, Γιάγκο!
 — Ἄ, ὅχι! ὅποιος τὸ βρῇ!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζηλωτοῦ τοῦ Δημοσθένους

329. Ἀριθμητικὸν Παίγνιον

3 3 2 2 4 2 — — × : +

Μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν, τῶν ὁποίων ἡ τάξις
 δὲν θὰ μεταβληθῇ, νά παρεντεθοῦν τὰ σημεῖα
 οὕτως, ὥστε τὸ ἐξαγόμενον τῶν σημειουμένων
 πράξεων νὰ εἶνε μηδέν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μικρᾶς Ἀριστοκρατίας

330. Διπλῇ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέ-
 ξων ἀποτελοῦν ὄνομα ἀρχαίου πλοίου, τὰ δὲ
 τρίτα γράμματα Κράτος εὐρωπαϊκόν:

1, Ὁμηρικὸς βασιλεὺς. 2, Ρωμαϊκὸν νό-
 μιμα. 3, Κάμνει ἄερα. 4, Νῆσος τοῦ Αἰ-

γαίου. 5, Πρωτεύουσα εὐρωπαϊκῇ. 6, Ἐπί-
 θετον, συνώνυμον μὲ τὸ ἅγιος. 7, Κάθισμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κεραινοῦ

331. Φωνηεντόλιπον

σσ - σ - σ - σσν - λλν - σ

Ἐστάλη ὑπὸ Μαριάνθης Χ. Ζαφειροπούλου

332. Γρίφος

ε
 Ὁ ΜΜ ΜΜ ἡ ε τογ ε ::
 ε

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μελαγχρινῆς Μουσμῆ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν
 λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5
 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ
 κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15
 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρο-
 νονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος
 ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ
 ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἑξ
 ἑλέξις ἀπλᾶ. — Αἱ μὴ συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντι-
 τίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

Ελληνικὴ Καρδιά, καλῶς ἤλθες. Σὰς εὐ-
 χηριστῶ. — **Σύμβολον τοῦ Χριστιανισμοῦ.**
 (ΙΓ, 244)

Αν ἀγαπᾶτε πράγματι τὴν Ἑλλάδα ψη-
 φισατε ὅλοι τὸν **Ἀστέρα τῆς Ἐλευ-
 θερίας.**
 (ΙΓ, 245)

Μὴ φοβᾶσαι, Ἐλπιδοφόρος Ἑλλάς, καὶ
 τὰ παγωτὰ ὅπως τὰ φάνει τὸ **Ονει-
 ρῶδες Βάλς** δὲν βλάπτουν καθόλου. Ἡ μή-
 πως τὸ λὲς γιατί σου πέφτουν τὰ σάλια σου;
Ἀήτητος Εὐζωνος,
Ἀδαμάντινος Χαρακτήρ.

Ελπιδοφόρος Ἑλλάς, εὐχαριστῶ δι' ὑπο-
 στήριξιν. — **Νικήτρια Ἑλλάς**, ἰδὼν ἀγγε-
 λισας ὑπὲρ ψευδωνύμου μου, ἠθέλησα νὰ
 σὰς γνωρίσω. — Nelke, warum habe ich
 keine Antwort? — **Εὐγενὲς Ἰδανικόν,**
ὑπομήφιος Β' τοιμηρίας.
 (ΙΓ, 247)

Κατατασσόμενοι εἰς τὸ **«Κυανὸν Κόμ-
 μα»**, δηλοῦμεν ἑνθερμον ὑποστήριξιν
 ὑποψηφίους αὐτοῦ καὶ συμμάχου τοῦ **«Ἑλλά-
 δος»**. — **Περακτῆριον, Δοῦξ Μπουργιῶν.**

Ποῖος δὲν θὰ δώσῃ καὶ μιὰ ψῆφον στὸν
**ΚΙΘΑΡΩΔΟ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕ-
 ΡΙΑΣ;**
 (ΙΓ, 249)

Εὐγενεῖς ψηφοφόροι — **ΟΛΟΙ ΑΣΠΡΟ-**
εἰς τὰ ὑπέρογα ψευδώνυμα τῆς ΝΙΚΗΣ.
ΑΝΑΚΤΗΘΕΙΣΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΚΥΜΑ ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΟΥ (ΙΓ, 250)

Αγαπητοὶ Συνάδελφοι, ἀπὸ διῶ καὶ πέρα
 θὰ χορεύουν οἱ διαβόλοι. **Εἰ Ζουρλο-**
παρέα τῆς Ἀγνώστου Χ καὶ τῆς Τσοῦχτρας,
σὰς ξέρουμε. Καὶ σένα, Ρωμαιοπούλα.
Διάβολος Συδᾶτος, Ἀέρα τοῦ Διαβό-
λου, Διαβόλου Κέρατο.
 (ΙΓ, 251)

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς **Δια-**
ωλάσεως τοῦ 1912,
 κόκκινα μὲ χρυσὰ γράμματα, δι' ὅ-
 σους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλ-
 λάδια των εἰς τὸν τόμον, εἶνε ἡδὴ
ΕΤΟΙΜΑ καὶ παλοῦνται εἰς τὸ
Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυ-
 δρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ
 ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 28ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 241).

ΑΘΗΝΩΝ: Α. Ν. Πολίτης, Π. Παργαμάνης,
 Γενναῖος Πυροβολητής, Βασιλοπούλα τοῦ Βουνού
Ἀναστ. Κ. Τσούκαλης.
ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τούλα Παπαχρονιοπούλου.
ΘΗΒΩΝ: Μελέτ. Ἀθ. Λιάσκος, Σωτ. Γ. Σίννης.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Κωνστ. Α. Σταυρίδης.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Στ. Ι. Κωστόπουλος.
ΚΗΦΙΣΙΑΣ: Ἰωάννης Ν. Πλατῆς.
ΚΥΘΗΡΩΝ: Β. Γ. Πετρόχειλος.
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Παν. Ι. Ἰωαννίδης.
ΚΩΝ.ΠΟΛΕΩΣ: Ἡμιόλια, Ἀτρώητο Εὐζωνά-
 κι, Σπαρτιάτης.
ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Ἰωάν. Εὐθ. Ἀραβοσίτας.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Παναγ. Ι. Μαρμαραρέσος, Κωνστ.
 Λαμπάδριος.
ΡΟΣΤΟΒΙΟΥ: Αἰκατ. Χ. Καλλιγὰ (27).
ΣΥΡΟΥ: Μαρία Α. Μπουμποῦ, Βιολέττα Α. Νέ-
 σι, Φραγκίσκη Α. Μπουμποῦ, Μαργαρίτα Κυρια-
 κοῦ, Μιζ. Δ. Μπουμποῦ, Τάνης Ι. Παλάτης.
ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Γ. Ἄνδρ. Βορρές, Π. Γλυκοφρί-
 δης, Γ. Χ. Ζαγούρας, Σωτ. Ἀναστ. Βασιλακόπου-
 λος, Βασ. Α. Μαντίας.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κωνστ. Κριτζάλας, Σωτ. Μαρίνος
 Νικ. Ζ. Στάλας, Φωφώ Ἀλ. Ζάγαν, Σ. Α. Ζαχός,
 Ἄνδρ. Β. Κόκκας Μεγαλόφρων Κωνσταντίνος, Κ.
 Καλλίας.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα
 ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτὶδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ
 ἐξῆς δύο: Π. ΠΕΡΓΑΜΑΝΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
 ἸΩΑΝ. ΕΥΘ. ΑΡΑΒΟΣΙΤΑΣ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ.
 οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς ἑκάστος
 ἀπὸ 1ης Ἰουλίου.

Πλεονάζουν 2.10 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 12 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 7, 15,
 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)
 πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φ.
 1,40 διὰ τὸ ἔσωτ. καὶ 1,30 διὰ τὸ ἔξωτ.
Τόμος 7 οἱ ἐξῆς: 1, 8, 9, 11, 12,
 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἑκάστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος,
 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξητηλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1912

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895,
 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἑκάστος τι-
 μάται: Ἄδետος φρ. 3 — Χρυσόδετ. φρ. 6.
 Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἄδետος 3,50, χρυσόδετ. 6,50
 διὰ τὸ ἔξωτ. » 4, — » 7, —

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900,
 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν
 ἑκάστος τιμάται ἐλευθερὸς ταχυδρ. τελών:
 Ἄδետος φρ. 7 — Χρυσόδετος φρ. 10.
Τόμος 7: τῶν ἐτῶν 1906, ἔως
 1912, ὧν ἑκάστος τιμάται:
 Ἄδետος φρ. 8 — Χρυσόδετος φρ. 10.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

Δ. Ε. ΒΑΛΑΚΟΥ

(Πρώην Ἀτλαντικοῦ καὶ Χιαβάδα)

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΕΙΑΣ

(Συλλογὴ Ποιημάτων)

Ἀποστέλλεται ἀσφαλῶς ὅπουδήποτε
 ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου φρ. 2

Γράψατε: D. E. VALAKOS

71-77 Park Place
 NEW YORK, U.S.A.